

ANKARA 12. ASLİYE HUKUK MAHKEMESİNE

Dosya No: 2020/514 E.

CEVAP VEREN

DAVACI : Adalet ve Kalkınma Partisi Genel Başkanlığı (AK PARTİ)

VEKİLLERİ : Av. Muammer Cemaloğlu & Av. Burhanettin Sevensan

DAVALI : 1- Abdurrahman Dilipak

2- Uğurlu Gazetecilik Basın Yayın Matbaacılık Reklamcılık Ltd. Şti

3- Ramazan Fatih Uğurlu

VEKİLİ : Av. Ali Paccı

KONUSU : Cevaba cevap dilekçemizin sunulmasından ibarettir.

AÇIKLAMALAR:

1-Davalı tarafın cevap dilekçesinde ileri sürdüğü "Taraf Ehliyeti noksanlığı" iddiası hukuken yerinde değildir. İş bu davanın davacısı Adalet ve Kalkınma Partisidir. Dava dilekçemizde ve/veya eki vekâletnamede Adalet ve Kalkınma Partisi Genel Başkanlığı ve/veya Adalet ve Kalkınma Partisi Genel Merkezi ifadelerinin kullanılmış olması, sonuç olarak iş bu davanın davacısının AK Parti olduğu gerçeğini değiştirmez. Nitekim ekli vekâletnamede de açıkça parantez içerisinde AK Parti yazmaktadır.

Ayrıca tarafımızca müvekkil AK Parti adına bugüne kadar bakılmış yüzlerce davanın hiç birisinde taraf sıfatımızın bulunmadığına ilişkin bir karar verilmemiş olup, davalar görülmüş ve kararlar verilmiştir.

2- Davalı iş bu davada Ankara Mahkemelerinin yetkisiz olduğunu, Küçükçekmece Asliye Hukuk Mahkemelerinin yetkili olduğunu iddia ederek mahkemenizce yetkisizlik kararı verilmesini talep etmektedir. Davalı yanın iş bu yetkisizlik itirazı haksız ve hukuka aykırıdır. Şöyle ki;

Haksız eylem niteliğindeki kişilik haklarına saldırıdan kaynaklanan manevi tazminat davasının,yetkili mahkemeyi düzenleyen Hukuk Muhakemeleri Kanununun ilgili maddeleri uyarınca davalının ikametgahı veya haksız fiilin işlendiği yer mahkemesinde açılacağı gibi, kişilik hakkı ihlaliyle ilgili özel yetki kuralı getiren 4721 sayılı **Türk Medeni Kanununun 25/son maddesine göre davacının, kendi yerleşim yeri mahkemesinde de dava açabileceği**,bağlamda kişilik hakları saldırıya uğrayan kimseye, yetki konusunda **bir seçimlik hakkın tanındığı aşıkardır**. Yasal düzenlemeler çerçevesinde iş bu dava müvekkil partinin merkezinin bulunduğu Ankara Mahkemelerinde açılmıştır. Davalı yanın yetki itirazının haksız ve hukuka aykırı olduğu, izahatımızdan ve aşağıda bir kısmına yer verilen Hukuk Genel Kurulu Kararından da açıkça anlaşılmaktadır.

"...Dava konusu edilen yayının bölgesel olup Ankara iline ulaşmadığı kabul edilmiş olsa dahi, Medeni Kanun'un 3444 Sayılı Yasa ile değişik 24/a-IV. (22.11.2001 tarihinde yürürlüğe giren 4721

sayılı Medeni Kanun'un 25/son) maddesinde ifade edildiği üzere, kişilik hakları saldırıya uğrayan kimsenin kendi oturduğu yerde de dava açabileceği hükme bağlanmıştır. Böylece anılan madde ile HUMK.nun 9. maddesindeki genel kurala ve yine haksız eylemlerden kaynaklanan uyuşmazlıkların çözüm yeri ile ilgili bulunan aynı yasanın 21. maddesine bir ayrıcalık getirilmiş bulunmaktadır.

Şu durumda, dava konusu olayda, kişilik haklarının saldırıya uğradığı iddia edildiğinden zarar gören, davayı kendisinin veya davalının oturduğu yer mahkemesinde veya haksız eylemin meydana geldiği yer mahkemesinde açabilir. Bu seçeneklerden herhangi birini kullanmak, bu tür davalarda, davacıya tanınmış bir haktır..." (Yargıtay Hukuk Genel Kurulu E. 2008/4-127 K. 2008/130)

3-Dava dilekçemizde yer alan ifadelerden bazılarının HMK 32. Madde kapsamında uygunsuz ifade olarak değerlendirilmesi ve dilekçeden çıkarılması talebi de hukuken yerinde değildir.

Dava dilekçemizde kullanılan ifadeler tamamen avukat olarak müvekkilimizin haklarının **savunulması hakkı kapsamında kalan**, asla davalının şahsına yönelik olmayan, dava konusu yazıda kullanılan dil ve ifadelerin aşırıya kaçmadan nitelendirilmesi olarak değerlendirilebilecek ifadelerdir. Kaldı ki; davalının yazısında kullandığı "fahişe" şeklindeki ifadesine yönelik olarak tarafımızca yapılan bu nitelendirmeler, kamuoyu tarafından da benzer şekilde değerlendirilmiştir.

4- Davalının yazısının dava dilekçesinde çarpıtıldığı ve matufiyetin gerçekleşmediğine yönelik cevap dilekçesinde yer alan beyanlar da hukuki gerçeklikten uzaktır. Şöyle ki;

Davalı yazar "AKPnin Papatyaları" başlıklı yazısında AK Parti yerine AKP ifadesini özellikle seçtiğini, hedefe koyduğu kesimlerin belli olduğunu ve bu kesimin yazısının içinde de açık açık "AK Parti içindeki AKPliler olarak" olarak nitelendirdiğini ifade etmiştir.

Öncelikle şunu ifade etmek gerekir ki; matufiyet yönünden yapılacak değerlendirmede her ne kadar davacı AK Partiyi, AK Parti Kadın Kollarını hedef almadığını iddia etse de **kamuoyunda oluşturduğu algı asla bu şekilde değildir.**

Davalı yazarın "AK Parti içindeki AKPliler olarak" olarak nitelendirdiği bu gurubun, kesimin kim olduğu ve/veya kimlerden oluştuğu belli değildir. AK Parti, Kadın Kolları da dahil tüm teşkilatları ile kimlerden oluştuğu ve Genel Başkanı, lideri belli olan ve uzun yıllardır bu kimliği ile siyaset sahnesinde yer alan bir siyasi partidir. Ve tüzüğünde de yer aldığı şekilde Adalet ve Kalkınma Partisinin kısaltması AK Partidir. "AK Parti içindeki AKPliler" şeklinde bir nitelendirme, sıfatlandırma müvekkil parti tarafından kabul edilen bir husus değildir.

Matufiyet unsuru açısından önemli olan davacının kastının ne olduğuna ilişkin daha sonraki beyanları değil, davacının bu yazısının muhatapları ve kamuoyu tarafından ne şekilde anlaşıldığıdır. Yazarın kendi mantığına göre müvekkil AK Partiyi sınıflandırması, kim ya da kimlerden oluştuğu belli olmayan kısımlara ayırması, partimiz ve matufiyet açısından önem arz etmemektedir. Tekraren ifade etmek gerekirse AK Parti ve AK Parti Kadın Kolları kimlerden oluştuğu belirli olan tek vücut bir yapıdır.

Dava dilekçemizde de belirttiğimiz üzere, davalı yazar AK Parti Kadın Kollarını geçmiş bir siyasi örnek üzerinden yaptığı "**AKPNİN PAPATYALARI**" şeklindeki bir benzetme ile

partie ve en önemlisi toplumsal değerlere zarar vermekle itham etmiş, bununla da yetinmeyerek **"FAHİŞELER VE ONLARIN TÜREVLERİ"** şeklindeki çirkin bir ifade ile alenen aşağılamıştır.

Nitekim bu durum muhatapları tarafından da bu şekilde anlaşılmış, derin bir üzüntüye ve haklı bir tepkiye neden olmuştur. Bu tepkinin bir yansıması olarak **81 İl Kadın Kolları Başkanımız davalı yazar hakkında suç duyurusunda bulunmuştur.**

Sorumluluk kıstaslarının çok daha sert ve somut olarak belirlendiği ceza yargılaması ile ilgili düzenleme getiren Türk Ceza Kanununun "Mağdurun Belirlenmesi" başlıklı 126ıncı maddesi "*Hakaret suçunun işlenmesinde mağdurun ismi açıkça belirtilmemiş veya isnat üstü kapalı geçirilmiş olsa bile, eğer niteliğinde ve mağdurun şahsına yönelik bulunduğu duraksanmayacak bir durum varsa hem ismi belirtilmiş ve hem de hakaret açıklanmış sayılır*" hükmünü getirmiştir.

Kanaatimizce Ceza Kanununda yer alan bu düzenleme, olası bir ceza yargılamasında ceza mahkemesinin beraat kararıyla bağlı olmayan ve ceza mahkemesince beraat kararı verilmesi durumunda dahi tazminata hükmedebilecek olan sayın mahkemeniz huzurunda dava konusu yazıda müvekkil partinin isminin açıkça geçtiği de göz önüne alındığında, kastın müvekkil partie yönelik olduğunun ve hakaretin açıklanmış sayılmasının kabulü için uygulanabilir nitelikte bir hükümdür.

Yargıtay 4. Hukuk Dairesi 2007/3882 Es. -2008/874 Kr. sayılı kararında;

"...davalı cevabında yazıda davacının hedef alınmadığını ve isminin geçmediğini, şeref defterinin gizli olup kamuya açık olmadığını belirterek davanın reddini savunmuştur. Mahkemece, yazıda AKP hükümeti, Recep Tayyip Erdoğan ve hükümet üyelerinden bahis olduğu, davacının bu sayılanlardan olmadığı, matufiyet unsurunun gerçekleşmediği gerekçesiyle davanın aktif husumet ehliyeti yönünden reddine karar verilmiştir.

Davaya konu edilen yazıda "AKP milletvekilleri" denilerek AK Parti milletvekillerinden bahsedilmiştir. Davacı da yazının yazıldığı 17 Ekim 2005 tarihinde Ak Parti Milletvekili olup Aktif dava ehliyeti vardır. Şu durumda, mahkemece işin esasını incelenip sonucuna göre karar verilmesi gerekirken....." şeklinde karar verilerek AK Parti Grubuna yönelik sözlerin tüm AK Parti Milletvekillerini kapsayacağı görüşüne yer vermiştir.

5-Dava konusu yazının ifade özgürlüğü ve eleştiri hakkı kapsamında değerlendirilmesi indirilmesi hukuken mümkün değildir.

Demokratik hukuk devletlerinde kişilerin, özellikle de gazeteci, yazar kimliği ve sorumluluğu olan kişilerin farklı görüşlerde olmaları gayet olağan ve faydalı bir durumdur. Ancak kişilerin bu farklı görüşlerini yine demokratik hukuk devleti kriterlerine göre dile getirmeleri, ölçülülük ve gereklilik sınırlarını aşmamaları gerekir.

Eleştiri hakkının da bir sınırının bulunduğu, bugün yargı içtihatları ve hukuk

öğretisince de kabul edilmektedir. Bunlar şu şekilde sıralanabilir:

- a- Gerçeğe Uygunluk Sınırı
- b- Kamu Yararı ve Toplumsal İlgı Kuralı
- c- Güncellik Kuralı
- d- Düşüncenin Açıklanış Biçimi İle Konu Arasında Düşünsel İlişki Kuralı
- e- Ölçülülük Kuralı

Bu kurallardan huzurda görülmekte olan davada hassasiyetle üzerinde durulması gerekli olanları kanımızca ***Düşüncenin Açıklanış Biçimi İle Konu Arasında Düşünsel İlişki Kuralı*** ve ***Ölçülülük Kuralı***dır.

Davalı, dava dilekçemizde de ayrıntılı olarak sayın mahkemeye arz etmiş olduğumuz üzere dava konusu yazıda, **AK Partinin kurumsal kimliğini, itibarını zedelemeye çalışmış ve AK Parti Kadın Kollarını geçmiş bir siyasi örnek üzerinden yaptığı "AKPNİN PAPATYALARI" şeklindeki bir benzetme ile partiye ve en önemlisi toplumsal değerlere zarar vermekle itham etmiş, bununla da yetinmeyerek "FAHİŞELER VE ONLARIN TÜREVLERİ" şeklindeki çirkin bir ifade ile alenen aşağılamıştır.**

Yazı ile amaçlanan eleştiri ile kullanılan ifadeler arasında mantıksal bir bağ ve gereklilik olmaması, müvekkil partinin manevi şahsiyetinin tahkir ve tezyif edilmiş olması, özellikle de hakarete başvurulmuş olması ölçülülük kuralını ihlal etmiş, kamu yararı ve kişisel hakların korunması dengesini müvekkilim aleyhine bozmuş ve hukuka aykırı bir durumun ortaya çıkmasına sebebiyet vermiştir.

6-Davalı vekili cevap dilekçesinde, dava konusu beyanların basın özgürlüğü kapsamında kaldığını, toplumu bilgilendirme amacı ile düşünce açıklaması olduğunu, müvekkilinin eleştiri görevini yerine getirdiğini ileri sürmüştür.

Ancak ***Yargıtay 4. HDnin E:2001/2560,K:2001/3615, T:10.04.2001 sayılı ilamına göre "... Eleştiri yapılırken kamu yararı, toplumsal ilgi ve güncellik olmalı, konu ile ifade arasında düşünsel bir bağ bulunmalı, öz ile biçim arasında bir denge sağlanmalıdır. Konu ile ilgisi olmayan yersiz ve gereksiz sözler ile küçültücü, incitici suçlayıcı ifadelerden kaçınılmalıdır. ...Bu sözlerle haber verme ve eleştiri sınırları aşarak kişilik haklarına saldırıda bulunulmuştur. Haberin verilmesinde kamu yararı varsa da, haberin veriliş biçiminde özle-biçim arasındaki denge bozulmuştur. Kullanılan sözcükler, konunun gereği kullanılması zorunlu olmayan, amaç bakımından olduğu kadar araç yönünden de aşırıya kaçan, gereksiz sözcüklerdir. Bu nedenle hukuka aykırılık mevcuttur."***

Dava konusu yazıda yer alan haksız ve hukuka aykırı saldırılar ile **KONU İLE İFADE**

ARASINDA SAĞLIKLI BİR DÜŞÜNSEL BAĞ KURULMADAN, ÖZ İLE BİÇİM ARASINDAKİ DENGE GÖZETİLMEDEN KONUYLA İLGİSİ OLMAYAN GERÇEK DIŞI, YERSİZ VE GEREKSİZ SÖZLER KULLANILMIŞ, MÜVEKKİL PARTİYİ KÜÇÜLTÜCÜ, İNCİTİCİ VE SUÇLAYICI İFADELERE YER VERİLMİŞTİR.

DAVA KONUSU YAZIDA KULLANILAN DİL VE İFADELERİN, AMAÇLANAN ELEŞTİRİNİN GEREKTİRDİĞİ VE ZORUNLU KILDIĞI BİÇİM VE ÖLÇÜDE BULUNMADIĞI İZAHA HACET BIRAKMAYACAK DERECEDE AŞIKARDIR. ELEŞTİRİNİN DİLE GETİRİLİŞİNDE; GEREKLİ, YARARLI VE İLGİLİ OLMAYAN TAVSİF VE DEĞERLENDİRMELERE GİDİLMİŞTİR. BU HALDE, ELEŞTİRİ HAKKINA ÜSTÜNLÜK TANINMASI, YASAL DÜZENLEMELER VE YERLEŞİK İÇTİHATLAR GÖZ ÖNÜNE ALINDIĞINDA İMKANSIZDIR.

Siyasi eleştiri ve düşünce açıklaması adı altında yapılan, fakat bu hakkın sınırlarının orantısız ve gerekli olmayan **"BU FAHİŞELERE VE ONLARIN TÜREVLERİNE"** şeklindeki ahlak dışı ifadelerle aşılması düşünce açıklaması ve ifade özgürlüğü kapsamında mütalaa edilemez. **Aksi halde, toplumda bir kargaşa ortamı yaratılmış olur.** Hukuk güvenliği ve istikrar kalmaz.

7-Avrupa insan hakları MAHKEMESİNİN KARARLARI GENİŞLETİCİ ve yanlış yorumlarla çarpıtılarak dava konusu ifade mazur gösterilmek istenmiştir. Bu durumun da kabulü mümkün değildir. Şöyle ki;

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS'in) ifade özgürlüğünü koruma altına alan 10. maddesinin, bireylerin "görüşlerini açıklayabilme, kanaat sahibi olabilme, kamu otoritelerinin müdahalesi ve ülke sınırları söz konusu olmaksızın bilgi ve fikir alıp verme" özgürlüklerinden oluştuğunu belirtmektedir. Bununla birlikte ifade özgürlüğü, sınırsız bir hak niteliği taşımamakta olup Sözleşmenin 10. maddesinin 2. fıkrasında belirtilen amaçlarla sınırlandırılabilir. Bu durum, ifade özgürlüğünün mutlak bir hak niteliği taşımadığını ve sayılan durumların varlığı halinde hakka müdahale imkanı verildiğini göstermektedir. Demokratik toplumdaki önemine rağmen ifade özgürlüğü, mutlak nitelikte olmayıp bazı sınırlamalara tabidir.

AİHS'in 10 uncu maddesinin 2. fıkrasında,"Kullanılması görev ve sorumluluk yükleyen bu özgürlükler, demokratik bir toplumda, gerekli tedAvrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) kararlarında Avrupa İnsan Hakları Sözleşmesi'nin (AİHS'in) ifade özgürlüğünü koruma altına alan 10. maddesinin, bireylerin "görüşlerini açıklayabilme, kanaat sahibi olabilme, kamu otoritelerinin müdahalesi ve ülke sınırları söz konusu olmaksızın bilgi ve fikir alıp verme" özgürlüklerinden oluştuğunu belirtmektedir. Bununla birlikte ifade özgürlüğü, sınırsız bir hak niteliği taşımamakta olup Sözleşmenin 10. maddesinin 2. fıkrasında belirtilen amaçlarla sınırlandırılabilir. Bu durum, ifade özgürlüğünün mutlak bir hak niteliği taşımadığını ve sayılan durumların varlığı halinde hakka müdahale imkanı verildiğini göstermektedir. Demokratik toplumdaki önemine rağmen ifade özgürlüğü, mutlak nitelikte olmayıp bazı sınırlamalara tabidir.

AİHS'in 10 uncu maddesinin 2. fıkrasında,"Kullanılması görev ve sorumluluk yükleyen bu özgürlükler, demokratik bir toplumda, gerekli tedbirler niteliğinde olarak, ulusal güvenliğin, toprak bütünlüğünün veya kamu emniyetinin korunması, nizamın sağlanması ve suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın, başkalarının şöhret ve haklarının korunması, gizli bilgilerin açığa vurulmasının önlenmesi veya yargı gücünün otorite ve tarafsızlığının sağlanması için yasayla öngörülen bazı merasime, koşullara, sınırlamalara veya yaptırımlara bağlanabilir." denilmektedir.Aynı şekildeAnayasanın 26 ncı maddesine göre ise"Bu hürriyetlerin kullanılması, milli güvenlik, kamu düzeni, kamu güvenliği, Cumhuriyetin temel nitelikleri ve Devletin ülkesi ve milletiyle bölünmez bütünlüğünün korunması, suçların önlenmesi, suçluların cezalandırılması, Devlet sırrı olarak usulünce belirtilmiş bilgilerin açıklanmaması, başkalarının şöhret veya haklarının, özel ve aile hayatlarının yahut kanunun öngördüğü meslek sırlarının korunması veya yargılama görevinin gereğine uygun olarak yerine getirilmesi amaçlarıyla sınırlanabilir."

Başkalarının şöhret ve haklarının korunması, yani özel hayata saygı hakkı da ifade özgürlüğünün sınırlandırılmasında meşru amaçlardan biri olarak hem Sözleşme hem de Anayasa tarafından kabul edilmektedir.

İfade özgürlüğü hakkı Anayasa'nın 26. maddesi ve AİHS'in 10. maddesi ile, özel hayat hakkı kapsamında yer alan bireyin şeref ve itibarının korunması hakkı ise Anayasanın 17. maddesi ve AİHS'in 8. Maddesi ile koruma altına alınmışlardır.Dolayısıyla birbiri ile çatışan iki değer (ifade özgürlüğü ve başkalarının hak ve itibarına saygı hakkı) arasında demokratik toplumun gerekleri dikkate alınarak adil bir denge kurulmalıdır. İç hukukta ve AİHS'te güvence altına alınan her iki hak da aynı derecede ve eşit saygıyı hak etmektedir. Bir başka ifadeyle, bu iki hak arasında hiyerarşik bir ilişki bulunmamaktadır.

Ancak bireyin şeref ve itibarının korunması, ifade özgürlüğüne getirilmiş en önemli sınırlama sebeplerinden biridir. AİHM, 10. maddenin ilk fıkrası çerçevesinde ifade özgürlüğüne bir müdahale olup olmadığını; gerçekleştirilen müdahalenin "yasayla öngörülmüş olup olmadığı", "müdahalenin meşru amaçlara dayanıp dayanmadığı" ve "müdahalenin demokratik bir toplumda gerekli olup olmadığı" temelinde incelemektedir.

Anayasa Mahkemesi de vermiş olduğu kararlarda AİHMe benzer şekilde kişinin şeref ve itibarını, Anayasanın 17. maddesinde yer alan "manevi varlık" kapsamında ele alarak Devletin, bireyin manevi varlığının bir parçası olan kişisel şeref ve itibarına keyfi olarak müdahale etmemek ve üçüncü kişilerin saldırılarını önlemekle yükümlü olduğunu belirtmiştir (bkz. AYM B. no: 2013/1123, 2/10/2013, par. 33). Sözleşme'nin 10. maddesi çerçevesinde kabul edilebilir eleştiri sınırlarını aşan ifadeler bakımından Sözleşme'nin 8. maddesi kapsamında devletin, kişilerin şeref ve itibarını koruma bağlamında pozitif yükümlülüğü doğmaktadır.

Ayrıca AİHM, Sözleşme ile güvence altına alınan değerlerle bağdaşmayan söylemlerin, Sözleşmenin 17. Maddesi gereğince 10. Madde kapsamında da korunamayacağını belirtmiştir.

(Garaudy/Fransa no. 65831/01)

Anayasa'nın 26. Maddesi ikinci fıkrasına göre de ifade özgürlüğünün sınırlandırılma nedenlerinden ve bu bağlamda ifade özgürlüğünü kullananların uyması gereken görev ve sorumluluklardan biri başkalarının şöhret veya haklarının korunmasıdır. Bireyin şeref ve itibarı, kişisel kimliğinin ve manevi bütünlüğünün bir parçasını oluşturur ve Anayasa'nın 17. Maddesinin birinci fıkrasının korumasından faydalanır. Nitekim Anayasa Mahkemesi vermiş olduğu kararlarda kişinin şeref ve itibarını, Anayasa'nın 17. Maddesinde yer alan "manevi varlık" kapsamında ele almış ve Devletin, bireyin manevi varlığının bir parçası olan kişisel şeref ve itibarına keyfi olarak müdahale etmemek ve üçüncü kişilerin bu hakka yönelik saldırılarını önlemekle yükümlü olduğunu belirtmiştir. (Ömür Çağdaş Ersoy, 2015/11715, par. 29)

İfade özgürlüğü ile ilgili olarak Anayasanın 2, 13, 14 ve 26/2. ile AİHS'nin 10/2 ve 17 nci maddeleri birlikte değerlendirildiğinde; hürriyetlerin demokratik bir toplumda, zorunlu tedbirler niteliğinde olarak; ulusal güvenlik, toprak bütünlüğü, kamu güvenliği ve düzeninin korunması, suç işlenmesinin önlenmesi, sağlığın veya ahlakın, başkalarının şöhret ve haklarının korunması, gizli kalması gereken haberlerin yayılmasına engel olunması veya yargı gücünün otorite veya tarafsızlığının korunması için kanunla öngörülen bazı biçim koşullarına, sınırlama ve yaptırımlara tabii tutulacağı anlaşılmaktadır. Dolayısıyla iftira, küfür, onur, şeref ve saygınlığı zedeleyici söz ve beyanlar, müstehcen içerikli söz, yazı, resim ve açıklamalar, savaş kışkırtıcılığı, hukuk düzenini cebir yoluyla değiştirmeye yönelik, nefret, ayrımcılık, düşmanlık ve şiddet yaratmaya yönelik bulunan ifadeler ise düşünce özgürlüğü bağlamında hukuki koruma görmemekte, suç sayılmak suretiyle cezai yaptırımlara bağlanabilmektedir.

Anayasa Mahkemesi ve AİHM kararlarında, ifade özgürlüğünün ihlali nedeniyle yapılan başvurularda, kişilerin şeref ve itibarına eleştiri sınırlarını aşan ve hakaret içeren sözler dolayısıyla yapılan saldırılarda özel hayat hakkı korunmaya daha değer görülmüştür.

Ayrıca Anayasa Mahkemesi siyasetçilerin, kamuoyunca tanınan kişilerin ve kamusal yetki kullanan görevlilerin gördükleri işlev nedeniyle daha fazla eleştiriye katlanmak durumunda olduklarını ve bunlara yönelik eleştirinin sınırlarının çok daha fazla eleştiriye katlanmak durumunda olduklarını ve bunlara yönelik eleştirinin sınırlarının çok daha geniş olduğunu vurgulamıştır. (Ergün Poyraz, 2013/8503) Ancak bu durum belirtilen kişilerin her türlü söyleme katlanmak zorunda oldukları anlamına gelmemekte olup beyanda bulunanın ifade özgürlüğü ile bu beyanın yöneltildiği kişinin şeref ve itibar hakkı arasında adil bir dengenin gözetilip gözetilmediğinin incelenmesi gerekmektedir. Daha da önemlisi Anayasa'nın 26. Maddesi sınırsız bir şekilde ifade özgürlüğünü tamamen garanti etmemekte olup siyasetçilere yönelik eleştirilerin bu kişilerin şeref ve itibarına zarar verir boyuta ulaşmaması gerekir. (Ömür Çağdaş Ersoy, par. 32)

Anayasa Mahkemesi tarafından 2014 / 1577 numaralı başvuru hakkında verilen 25.10.2017 tarihli kararda;"Bununla beraber başvuruçunun Başbakanla girdiği polemik sırasında

kullandığı kimi sözlerin kişisel saldırı içerdiği kabul edilmelidir. ... Soyut bir şekilde Başbakanın "fitne çıkart(tığı)", nefret üret(tığı)", "bölücülük yap(tığı)" biçimindeki kelimeler ile "Sen dindar falan değilsin.", "Sen din tüccarısın", "Dindar insanların inançlarını sömüren bir insansın." biçimindeki hitapların siyasi eleştiri olmaktan çok bir hakaret zinciri olduğu kabul edilmelidir... Başvurucu, ifade özgürlüğünü kullanırken kendisi için de geçerli olan görev ve sorumluluklara uygun davranmamıştır. Öte yandan başvurunun kullandığı sözleri siyasi eleştiri bağlamında söylediğine göre ilişkin savunması başvuru konusu sözlerde yer alan "tahkiri" ortadan kaldırmadığı gibi davacının bu sözleri duyduğunda hissettiği olumsuz duyguları hafifletmez (Nilgün Halloran 63). Bu itibarla mevcut davada dile getirilen kaba, aşağılayıcı, küçük düşürücü, abartılı kişisel saldırı içeren sözlerin olayın tarafları ve konuşmanın çerçevesi politik alanda kalsa bile kabul edilebilir sınırları aşması nedeniyle siyasi bir tartışma içindeki bir görüş olarak değerlendirmesi zordur ve bu sözler ifade özgürlüğü kapsamında değerlendirilemez."(Başvuru Numarası 2014/1577 Tarih 25.10.2017) ifadelerine yer vermek suretiyle, Anayasanın 26. Maddesinde güvence altına alınan ifade özgürlüğünün ihlal edilmediğine ve ifade özgürlüğünün bir takım sınırlarının olduğuna karar vermiştir.

AİHM özellikle bir siyasetçinin kendisinin eleştiriye yol açabilecek halka açık konuşmalar yaptığı takdirde kendisine yönelik ifadelere karşı daha hoşgörülü olması gerektiğini kabul etmiştir. AİHM siyasetçilerin namını sadece özet hayatlarıyla sınırlı kalmayacak şekilde koruma hakkı olduğunu belirtmiş ancak bu korumanın şartları elverişli ise siyasi sorunların özgürce tartışılmasının getirdiği yararların denge içinde olması gerektiğini belirtmiştir. (Bkz. Artun ve Güvener, 75510/01)AİHM bu kapsamda dönemin Cumhurbaşkanı hakkında söylenen "yalancı", "iftiracı", "Çankaya'nın şişmanı", "dar kafalı" vb. sözlerin siyasi bir eleştiriden çok kişisel saldırı içerdiğini kabul etmiştir. (Pakdemirli/Türkiye, No. 35839/87, 22 Şubat 2005).

Nitekim Yargıtay 16. Ceza Dairesi de 15.10.2019 tarihli ve E. 2019/4392, K. 2019/6430 sayılı ilamında; "Demokratik toplumlarda siyasiler, üst düzey bürokratlar ile kamuya mal olmuş kişiler, diğer insanlara nazaran ağır eleştirilere daha fazla katlanmalıdırlar. Ancak hakarete hiçbir kimse katlanmak zorunda değildir. İfade hürriyeti bakımından eleştiri ve hakaret ayrı ayrı değerlendirilmesi gereken kavramlardır. Kaba sövme hiçbir koşulda eleştiri olarak kabul edilemez. Türk toplumunun önemli bir kesiminin kendilerini siyasi liderleriyle özdeşleştirdiği, liderlerine yapılan ve kamuya yansıyan hakaretleri kendilerine yapılmış gibi algılayarak aşırı reaksiyon gösterdikleri, bu hakaretlerin toplumdaki kutuplaşmayı artırdığı, hakaret ve sövme fiillerinin, adi olaylarda dahi birçok öldürme ve nitelikli yaralamalara sebebiyet verdiği gözetildiğinde, bu fiillerin orantılı bir yaptırıma bağlanmasının toplumsal barışın ve kamu düzeninin korunması bakımından da demokratik toplumda zorlayıcı bir ihtiyacın karşılanması kapsamında değerlendirilmesi gerekir." demek suretiyle siyasilerin eleştiriye katlanma yükümlülüklerinin sınırsız olmadığını belirtmiştir.

8- Dava konusu YAZIDA kullanılan haksız beyanlarda hiçbir kamu yararı yoktur.

Müvekkilimizin şeref ve haysiyetini ihlal eden davamıza konu olan beyanlarda hiçbir

toplumsal yararın bulunmadığı, varılmak istenen sonuç ile ifadeler arasında hiçbir ilişki, bağlantı, gereklilik ve ölçülülük söz konusu olmadığı açıktır. Mezkur ifadeler bu haliyle, eleştiri hakkının hukuken çizilmiş sınırlarını haksız bir şekilde aşmıştır.

Davalı elbette ki görevinin bir gereği olarak yazılar yazacak, eleştirilerde bulunacak, sorgulama yapacaktır. Buna bizim de bir itirazımız yoktur. Ancak DAVALININ AYNI AMACA ULAŞABİLECEK BİR ELEŞTİRİYİ HAKARET İÇERMEYEN DAHA TEMİZ, DAHA DÜZEYLİ BİR ÜSLUPLA DİLE GETİRMESİ MÜMKÜNKEN, konuyla ilgisi olmayan yersiz ve gereksiz ifadeler kullanarak,kesin bir kanıyla müvekkilimi küçültücü, incitici ve suçlayıcı ithamlarda bulunmuştur.

9- İSTENEN TAZMİNAT MİKTARI zenginleşmeye yol açacak nitelikte VE FAHİŞ DEĞİLDİR.

Davalı yanın iddiasının aksine takdir olunan tazminat miktarı zenginleşmeye yol açacak nitelikte ve fahiş değildir. BK. ve yerleşik Yargıtay içtihatlarına göre manevi tazminatın miktarı tayin edilirken saldırı teşkil eden fiilin özellikleri, tarafların kusur oranları, sıfatları, işgal ettikleri makam ve diğer sosyal ve ekonomik durumları dikkate alınmalıdır.

Bu hususlar ve özellikle müvekkilimizin kişilik haklarını ağır bir surette ihlal eden haksız ve hukuka aykırı saldırının medya organlarında geniş bir şekilde yer almış ve büyük bir yankı uyandırmış olması ***-ki bu husus davalının kastının ağırlığını, yoğunluğunu göstermektedir ve tazminat miktarının tayininde kanaatimizce gözetilmelidir.-*** müvekkilimizin iktidar partisi olduğu göz önüne alındığında talep edilen tazminat miktarının hak ve nesafet kurallarına uygun olduğu sonucuna ulaşılabilecektir. Kaldı ki Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun 23.06.2004 tarih ve 2004/13-291 Es.; 2004/370 Kr. sayılı kararında da belirtildiği üzere artık manevi tazminat **gelişmiş ülkelerde eski kalıplarından çıkarılarak caydırıcılık unsuruna da** yer verilmektedir. Gelişen hukukta bu yaklaşım kişilerin bedenine ve ruhuna karşı yöneltilen haksız eylemlerde tatmin duygusu yanında **caydırıcılık uyandıran oranlarda manevi tazminat takdir edilmesi gereğini ortaya koymaktadır.**

Manevi tazminat davalarında, gelişmiş ülkelerde artık eski kalıplardan çıkılarak caydırıcılık unsuruna ağırlık verilmektedir. Gelişen hukukta bu yaklaşım, kişilerin bedenine ve ruhuna karşı yöneltilen haksız eylemlerde veya taksirli davranışlarda **tatmin duygusu yanında, caydırıcılık uyandıran oranlarda manevi tazminat takdir edilmesi gereğini ortaya koymakta; kişi haklarının her şeyin önünde geldiğini önemle vurgulamaktadır.görüş Hukuk Genel Kurulu kararıyla da desteklenmektedir.**

Ayrıca belirtmek gerekir ki; **bir yazara yakışmayacak düzeydeki çirkin üslubuna karşı caydırıcı bir tazminata hükmedilmesi gerekmektedir.**

NETİCE-İ TALEP: Yukarıda arz ve izah edilen nedenlerle binaen; davalının cevap dilekçesine karşı

beyanlarımızın ve davamızın kabulüne karar verilmesini, yargılama harç ve masrafları ile ücreti vekaletin karşı tarafa tahmiline karar verilmesini bilve kale arz ve talep ederim.

Adalet ve Kalkınma Partisi Genel Başkanlığı
Vekili
Av.Muammer Cemaloğlu